

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமந்நிகமாந்தமஹாதேஸிகன் அருளிய
பரமதபங்கம்

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

பரமதபங்கம்

சீரொன்று தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான்
பாரொன்ற ச்சொன்ன பழமொழியுள் - ஓரொன்று
தானே அமையாதோ தாரணியில் வாழ்வார்க்கு
வானேற ப்போமளவும் வாழ்வு

அபாஸ்யது தம: பும்ஸாமநபாயப்ரபா₄ந்வித: |
அஹீந்த்₃ரநக₃ரே நித்யமுதி₃தோ₅யமஹஸ்கர: ||

‡ எண் தள அம்புயத்துள் *

இலங்கும் அறு கோண மிசை *

வண் பணிலம் திகிரி *

வளை வில் வளை வாய் முசலம் **

திண் கையில் அங்குசம் சீர் *

திகழும் கதை செங்கமலம் *

எண் படை ஏந்தி நின்றான் *

எழில் ஆழி இறையவனே || 1 ||

விடு நெறி அஞ்சி விடத் தொடக்கிய *

விதியர் அடைந்து தொழத் தழைத்தெழு *

விழி அருள் தந்து விலக்கடிக் களை *

விரகில் இயம்பி விலக்கி வைத்தனர் *

கொடு வினை என்பதனைத் தினைத்தனை *

கொணர்தல் இகந்த குணத் தனத்தினர் *

குருகையில் வந்து கொழுப்படக்கிய *
 குல பதி தந்த குறிப்பில் வைத்தனர் **
 கடு நரகன்பு கழற்றி மற்றொரு *
 கதி பெறும் அன்பில் எமைப் பொருத்தினர் *
 கமலை உகந்த கடற் கிடைக்கடல் *
 கருணை உயர்ந்த திடர்க்கொருக்கினர் *
 படு முதல் இன்றி வளர்த்த நற்கலை *
 பல பல ஒன்ற எமக்குரைத்தனர் *
 பழ மறை அந்தி நடைக்கிடைச்சுவர் *
 பரமதம் என்றதிடித்த பத்தரே || 2 ||

போம் உரைக்கும் பொருள் யாம் அறியோம் *
 பொருள் ஆர் மறையில் *
 தாம் உரைக்கின்றன *
 தாமே அறியும் தரம் உடையார் **
 ஆம் உரைக்கென்றிவை ஆய்ந்தெடுத்து *
 ஆரண நூல் வழியே *
 நாம் உரைக்கும் வகை *
 நல் அருள் ஏந்தி நவின்றனரே || 3 ||

சித்தும் அசித்தும் இறையும் எனத் *
 தெளிவுற்று நின்ற *
 தத்துவம் மூன்றும் *
 தனித் தனி காட்டும் தனி மறையால் **
 முத்தி வழிக்கிது மூலம் எனத் *
 துணிவார்களையும் *
 கத்தி மயக்கும் *
 கதகரை நாம் கடிகின்றனமே || 4 ||

முத்தின் வடங்கள் என *
 முகுந்தன் புனை மூ வகையாம் *
 சித்தில் அருஞ்சுருதிச் *
 செவ்வை மாறிய சிந்தைகளால் **
 பத்தில் இரண்டு மெய்க்கப் *
 பகட்டும் பரவாதியர் தம் *
 கத்தில் விழுந்தடைந்த *
 அவ்வழுக்கின்று கழற்றினமே || 5 ||

நாக்கியலும் வகை *
 நம்மை அளித்தவர் நல் அருளால் *
 பாக்கியம் ஏந்திப் *
 பரன் அடியார் திறம் பார்த்ததற்பின் *
 தாக்கியர் தங்கள் தலை மிசைத் தாக்கித் *
 தனி மறை தான் *
 போக்கியம் என்றதனில் *
 பொய்யம் மதங்களைப் போக்குவமே || 6 ||

தீ வகை மாற்றி அன்றோர் *
 தேரில் ஆரணம் பாடிய *
 நம் தேவகி சீர் மகனார் *
 திறம்பா அருள் சூடிய நாம் **
 மூ வகையாம் அறியாத் *
 தத்துவத்தின் முகம் அறிவார் *
 நாவகையே நடத்தும் *
 நடை பார்த்து நடந்தனமே || 7 ||

வேலைப் புறம் அகம் காண்பது போல் *
 வேத நன்னெறி சேர் *
 நூலைப் புறம் அகம் காண்டலில் *
 நுண் அறிவின்றி நின்றீர் **
 மாலைப் பெற வழி காட்டிய *
 தேசிகர் வாசகமே *
 ஓலைப் புறத்தில் எழுதுகின்றோம் *
 உள் எழுதுமினே || 8 ||

சிறை நிலையாம் பவத்தில் *
 சிறு தேன் இன்பம் உண்டுழல்வார் *
 மறை நிலை கண்டறியா *
 மயல் மாற்றிய மன் அருளால் **
 துறை நிலை பாரம் எனத் *
 துளங்கா அமுதக் கடலாம் *
 இறை நிலை யாம் உரைத்தோம் *
 எம் குருக்கள் இயம்பினவே || 9 ||

வெறியார் துளவுடை *
 வித்தகன் தன்மையின் மெய் அறிவார் *
 குறியார் நெடியவர் என்று *
 ஒரு குற்றம் பிறர்க்குரையார் **
 அறியார் திறத்தில் அருள் புரிந்து *
 ஆரண நன்னெறியால் *
 சிறியார் வழிகள் அழிப்பதும் *
 தீங்கு கழிப்பதற்கே || 10 ||

மிண்டுரைக்க விரகு தரும் தருக்கம் கொண்டே *
 வேண்டுங்கால் வேண்டுவதே விளம்புகின்றார் *
 கண்டதற்கு விபரீதம் கத்துகின்றார் *
 காணாத குறை மறையில் காட்ட நிற்பார் **
 பண்டொருத்தன் கண்டுரைத்தேன் நானே என்னப் *
 பல வகையில் உபாதிகளால் படிந்து வீழ்வார் *
 கொண்டல் ஒக்கும் திருமேனி மாயக் கூத்தன் *
 குரை கழல் சேர் விதி வகையிற் கூடாதாரே || 11 ||

கண்டது மெய் எனில் *
 காணும் மறையில் அறிவு கண்டோம் *
 கண்டதலாததிலதெனில் *
 கண்டிலம் குற்றம் இதில் **
 கண்டது போல் மறை காட்டுவதும் *
 கண்டதொத்ததனால் *
 உண்டது கேட்கும் *
 உலோகாயதர் என்று மீறுவதே || 12 ||

கண்டதனால் காணாததனுமிக்கின்றார் *
 கண்டொருத்தன் உரைத்ததனைக் கவருகின்றார் *
 உண்டு பசி கெடும் என்றே உணர்ந்துண்கின்றார் *
 ஒன்றாலே ஒன்றைத் தாம் சாதிக்கின்றார் **
 பண்டு முலை உண்டதனால் முலை உண்கின்றார் *
 பார்க்கின்றார் பல அல்லாத் தன்மை மற்றும் *
 கண்டு மதி கெட்ட நிலை காணகில்லார் *
 காணாததிலதென்று கலங்குவாரே || 13 ||

காணாதிலதெனும் கல்வியினாரைக் *
 கடிந்ததற்பின் *
 கோணார் குதர்க்கங்கள் கொண்டே *
 குழப்பும் பவுத்தர்களில் **
 நாணாதனைத்தும் இலதென்றும் *
 நால்வகை அன்றிதென்றும் *
 வாணாள் அறுக்கின்ற *
 மத்திமத்தான் வழி மாற்றுவமே || 14 ||

மானம் இலை மேயம் இலை என்றும் மற்றோர் *
 வாத நெறி இலை என்றும் வாது பூண்ட *
 தானும் இலை தன் உரையும் பொருளும் இல்லை *
 தத்துவத்தின் உணர்த்தி சயம் இல்லை என்றும் **
 வானவரும் மானவரும் மனமும் வெள்க *
 வளம் பேசும் மதி கேடன் மத்திமத்தான் *
 தேன நெறி கொண்டனைத்தும் திருடா வண்ணம் *
 செழுமதி போல் எழுமதியால் சேமித்தோமே || 15 ||

முற்றும் சகத்திலதென்றே *
 பகட்டிய முட்டரை நாம் *
 சுற்றும் துறந்து *
 துறையில் நின்றே துகளாக்கிய பின் **
 மற்றொன்றிலது மதி பல உண்டென்று *
 வஞ்சனையால் *
 சுற்றும் துறந்த *
 யோகாசாரனைச் சதிக்கின்றனமே || 16 ||

உளக் கதியை நாம் உள்ளி உள்ளந் தேறி *
 உலகத்தார் உகந்திசைய உலகுண்டென்றோம் *
 இளக்க அரிதாகிய நற் தருக்கம் சேர்ந்த *
 எழில் மறையில் ஈசனுடன் எம்மைக் கண்டோம் **
 விளக்கு நிரை போல் மதிகள் வேறாய் *
 வேறொன்றறியாதே விளங்கும் என விளம்புகின்ற *
 களக் கருத்தன் கண் இரண்டும் அழித்தோம் *
 நாணாக் காகம் போல் திரிந்தவன் என் கதறுமாறே || 17 ||

பொருள் ஒன்றிலதென்று *
 போதம் ஒன்றும் கொண்ட பொய்யரை நாம் *
 தெருள் கொண்டு தீர்த்த பின் *
 காணவொண்ணாப் பொருள் தேடுகின்ற **
 மருள் கொண்ட சூதுரைக்கும் *
 செளத்திராந்திகன் வண்ணிகை நாம் *
 இருள் கொண்ட பாழுங்கிணறென்று *
 இகழ்ந்தோட இயம்புவமே || 18 ||

நிலை இல்லாப் பொருள் மதியை விளைத்துத் தான் சேர் *
 நிறங்கொடுத்துத் தான் அழியும் தன்னால் வந்த *
 நிலை இல்லா மதி தன்னில் நிறத்தைக் காணும் *
 இது காணும் பொருள் காண்கை என்ற நீசன் **
 முலை இல்லாத் தாய் கொடுத்த முலைப்பால் உண்ணும் *
 முகம் இல்லா மொழி எனவே மொழிந்த வார்த்தை *
 தலை இல்லாத் தாள் ஊரும் கணக்காய் நின்ற *
 கட்டளை நாம் கண்டின்று காட்டினோமே || 19 ||

காண்கின்றவன் இல்லை *
காட்சியும் கண்டதும் உண்டவை தாம் *
ஏண் கொண்டன அன்று *
இவற்றில் குணமும் நிலையும் இல்லை **
சேண் கொண்ட சந்ததியால் *
சேர்ந்தும் ஒன்றென நிற்கும் என்ற *
கோண் கொண்ட கோளுரை *
வைபாடிகன் குறை கூறுவமே || 20 ||

கும்பிடுவார் ஆர் என்று தேடுகின்றார் *
குணங்களையும் தங்களுக்குக் கூறுகின்றார் *
தம் படியைத் தமர்க்குரைத்துப் படிவிக்கின்றார் *
தமக்கினிமேல் வீடென்று சாதிக்கின்றார் **
தம் புடவை உணல் குறித்து நெடிதெண்கின்றார் *
சந்ததிக்குத் தவம் பலிக்கத் தாம் போகின்றார் *
செம்படவர் செய்கின்ற சிற்றினிப்பைச் *
சேவகப் பற்றுடனே நாம் செகுத்திட்டோமே || 21 ||

வேதங்கள் மௌலி விளங்க *
வியாசன் விரித்த நன்நூல் *
பாதங்களான பதினாறில் *
ஈசன் படி மறைத்துப் **
பேதங்கள் இல்லை என்று *
ஓர் பிரமப் பிச்சியம்புகின்ற *
போதங்கழிந்தவனைப் *
புத்தர் மாட்டுடன் பூட்டுவமே || 22 ||

பிரிவில்லா இருள் ஒன்று பிணக்கொன்றில்லாப் *
 பெரு வெயிலை மறைத்துலகம் காட்டும் என்ன *
 அறிவில்லா அறிவொன்றை அவித்தை மூடி *
 அகம் புறம் என்றிவை அனைத்தும் அமைக்கும் என்பார் **
 செறிவில்லாப் புத்தருடன் சேர்ந்து கெட்டார் *
 சீவனையும் ஈசனையும் சிதைக்கப் பார்த்தார் *
 நெறி இல்லா நேர் வழியும் தானே யானான் *
 நெடுமாலை நாம் அடைந்து நிலை பெற்றோமே || 23 ||

சோதனை விட்டொருத்தன் சொல *
 மெய் எனச் சோகதரைச் *
 சேதனை அற்றவர் என்று *
 சிதைத்த பின் சீவர்கட்கோர் **
 வேதனை செய்கை வெறுமறம் என்று *
 விளம்பி வைத்தே *
 மா தவம் என்று மயிர் பறிப்பார் *
 மயல் மாற்றுவமே || 24 ||

சொன்னார் தாம் சொன்னதெலாம் துறவோம் என்றும் *
 சொன்னதுவே சொன்னதலதாகும் என்றும் *
 தின்னாதும் தின்னுமதும் ஏகம் என்றும் *
 சிறியனுமாம் பெரியனுமாம் சீவன் என்றும் **
 மன்னாதும் மன்னுமதும் ஒன்றே என்றும் *
 வையம் எலாம் விழுகின்றதென்றும் என்றும் *
 தென்னாடும் வடநாடும் சிரிக்கப் பேசும் *
 சினநெறியார் சினம் எல்லாம் சிதைத்திட்டோமே || 25 ||

ஏகாந்திகம் ஒன்றும் இல்லை என்று *
 ஆசையைத் தாம் உடுப்பார் *
 சோகாந்தமாகத் துறப்புண்ட பின் *
 தொழில் வைதிகம் என்று **
 ஏகாந்திகள் சொன்ன *
 ஈசன் படியில் விகற்பம் எண்ணும் *
 லோகாந்த வீணர் தம் *
 வேதாந்த வார்த்தை விலக்குவமே || 26 ||

ஒன்றெனவும் பல எனவும் தோற்றுகின்ற *
 உலகெல்லாம் ஒரு பிரமம் தானே ஆக்கி *
 நன்றெனவும் தீதெனவும் பிரிந்த எல்லாம் *
 நன்றன்று தீதன்றே என நவின்றார் *
 கன்றும் அலர் பசுவும் அலர் ஆகி நின்றே *
 கன்றாகிப் பசுவாகி நின்ற வண்ணம் *
 இன்று மறை மாட்டுக்கோர் இடையனான *
 ஏகாந்தி இசைந்திட நாம் இயம்பினோமே || 27 ||

சாயா மறைகளில் *
 சத்தம் தெளிந்திடச் சாற்றுதலால் *
 தூயார் இவர் என்று *
 தோன்ற நின்றே பல சூதுகளால் **
 மாயா மதமும் மறு சின வாதும் *
 பவுத்தமும் சேர் *
 வையாகரணர் சொல்லும் *
 மறு மாற்றங்கள் மாற்றுவமே || 28 ||

கலகத்தில் கலங்கி வரும் காணிக்கெல்லாம் *
 கண்ணாறு சதிர வழி கட்டுவார் போல் *
 உலகத்தில் மறை சேர்ந்த உரைகள் தம்மால் *
 ஒரு பிழையும் சேராமல் உபகரித்தார் **
 பல கத்தும் பவுத்தர் முதலான பண்டைப் *
 பகற் கள்ளர் பகட்டழிக்கப் பரவும் பொய்யாம் *
 சில கற்றுச் சித்தாந்தம் அறியகில்லாச் *
 சிறுவர் இனி மயங்காமல் சேமித்தோமே || 29 ||

கண்டதலாதன கட்டுதலால் *
 கண்ட விட்டதனால் *
 பண்டுளதான மறைக்குப் *
 பழமையை மாற்றுதலால் **
 கொண்டதும் ஈசனைக் *
 கொள்ளாவகை என்று கூறுதலால் *
 கண்டகராய் நின்ற *
 காணாதர் வாதம் கழற்றுவமே || 30 ||

ஆகமத்தை அனுமானம் என்கையாலும் *
 அழியாத மறை அழிக்க நினைத்தலாலும் *
 போகம் அற்றொர் உபலம் போல் கிடக்கை தானே *
 புண்ணியர்க்கு வீடென்று புணர்த்தலாலும் **
 மாகம் ஒத்த மணி வண்ணன் படியை மாற்றி *
 மற்றவனுக்கொரு படியை வகுத்தலாலும் *
 காகம் ஒத்த காணாதன் கண்ணை வாங்கிக் *
 காக்கைக்காரென்றலற்றக் காட்டினோமே || 31 ||

கோதம நூல்களைக் *
 குற்றம் இலா வகை கூட்டலுமாம் *
 கோது கழித்தொரு கூற்றில் *
 குணங்களைக் கொள்ளவுமாம் **
 யாதும் இகந்தொரு நீதியை *
 யாமே வகுக்கவுமாம் *
 வேதியர் நன்னய வித்தரம் என்பது *
 மெய் உளதே || 32 ||

நான் மறைக்குத் துணையாக நல்லோர் எண்ணும் *
 நால் இரண்டில் ஒன்றான நயநூல் தன்னில் *
 கூன் மறைத்தல் கோதுளது கழித்தல் மற்றோர் *
 கோணாத கோதில் வழி வகுத்தல் அன்றி **
 ஊன் மறைத்த உயிர் ஒளி போல் ஒத்த தொவ்வாது *
 உயிரில்லாக் காணாதம் உரைத்த எல்லாம் *
 வான் மறைக்க மடி கோலும் வண்ணம் என்றோம் *
 மற்றிதற்கார் மறுமாற்றம் பேசுவாரே || 33 ||

ஈசனும் மற்றணங்கும் இலதென்று *
 எழில் நான்மறையில் *
 பேசிய நல் வினையால் *
 பெரும் பாழுக்கு நீர் இறைக்கும் **
 நீசரை நீதிகளால் *
 நிகமாந்தத்தின் நூல் வழியே *
 மாசில் மனம் கொடுத்தும் *
 மறு மாற்றங்கள் மாற்றுவமே || 34 ||

கனை கடல் போல் ஒரு நீராம் சூத்திரத்தைக் *
 கவந்தனையும் இராகுவையும் போலக் கண்டு *
 நினைவுடனே நிலைத் தருமம் இகந்து நிற்கும் *
 நீசர் நிலை நிலை நாடா வண்ணம் எண்ணி **
 வினை பரவு சைமினியார் வேத நூலை *
 வேதாந்த நூலுடனே விரகாற் கோத்த *
 முனையுடைய முழுமதி நம் முனிவர் சொன்ன *
 மொழி வழியே வழி என்று முயன்றிடோமே || 35 ||

முக்குணமாய் நின்ற *
 மூலப் பிரகிருதிக்கழியா *
 அக்குணம் அற்ற அருத் துணை *
 மற்றதற்கீசன் இலை **
 இக்கணனைப்படி ஐயைந்தும் எண்ணில் *
 முன் முத்தி என்னும் *
 பக்கணவீணர் *
 பழம் பகட்டைப் பழுதாக்குவமே || 36 ||

ஈசன் இலன் என்பதனால் என்றும் சீவர் *
 எங்கும் உளர் இலர் உணர்வை என்றவத்தால் *
 பாசம் எனும் பிரகிருதி தன்னால் என்றும் *
 பலமும் இலை வீடும் இலை என்னும் பண்பால் **
 காசினி நீர் முதலான காரியங்கள் *
 கச்சபத்தின் கால் கை போல் என்னும் கத்தால் *
 நாசம் அலதிலை காணும் ஞாலத்துள்ளீர் *
 நாம் இசையாச் சாங்கியத்தை நாடுவார்க்கே || 37 ||

தாவிப் புவனங்கள் *
 தாள் இணை சூட்டிய தந்தை உந்திப் *
 பூவில் பிறக்கினும் *
 பூதங்கள் எல்லாம் புணர்த்திடினும் **
 நாவில் பிரிவின்றி *
 நாமங்கை வாழினும் நான்மறையில் *
 பாவித்ததன்றி உரைப்பது *
 பாறும் பதர்த்திரளே || 38 ||

காரணனாய் உலகளிக்கும் கண்ணன் தேசைக் *
 கண்ணாடி நிழல் போலக் காண்கையாலும் *
 தாரணையின் முடிவான சமாதி தன்னைத் *
 தனக்கேற்றும் விளக்கென்று தனிக்கையாலும் **
 காரணமாம் அது தனக்குப் பயனாம் சீவன் *
 கைவலிய நிலை என்று கணிக்கையாலும் *
 கோரணியின் கோலம் எனக் குறிக்கலாகும் *
 கோகனகத்தயன் கூறும் சமயக் கூற்றே || 39 ||

சாது சனங்கள் எல்லாம் *
 சச்சை என்னும் சலம் புணர்த்தார் *
 கோதம சாபம் ஒன்றால் *
 கொடுங்கோலங்கள் கொண்டுலகில் **
 பூத பதிக்கடியார் என நின்று *
 அவன் பொய் உரையால் *
 வேதம் அகற்றி நிற்பார் *
 விகற்பங்கள் விலக்குவமே || 40 ||

மாதவனே பரன் என்று வையம் காண *
 மழு ஏந்தி மயல் தீர்க்க வல்ல தேவன் *
 கைதவம் ஒன்றுகந்தவரைக் கடிய சாபம் *
 கதுவியதால் அதன் பலத்தைக் கருதிப் பண்டை **
 வேத நெறி அணுகாது விலங்கு தாவி *
 வேறாக விரித்துரைத்த விகற்பம் எல்லாம் *
 ஓதுவது குத்திரத்துக்கென்றுரைத்தான் *
 ஓதாதே ஓதுவிக்கும் ஒருவன் தானே || 41 ||

கந்த மலர் மகள் மின்னும் காரார் மேனிக் *
 கருணை முகில் கண்ட கண்கள் மயிலாய் ஆலும் *
 அந்தமில் பேர் இன்பத்தில் அடியரோடே *
 அடிமை என்னும் பேர் அமுதம் அருந்தி வாழத் **
 தந்த மதி இழந்தரனார் சமயம் புகுத *
 தழல் வழி போய்த் தடுமாறித் தளர்ந்து வீழ்ந்தீர் *
 சந்த நெறி நேர் அறிவார் சரணம் சேர்ந்து *
 சங்கேதத்தவம் முனிவீர் தவிர்மின் நீரே || 42 ||

யாதும் இலாத அன்றும் *
 யவர்க்கும் நன்றி எண்ணிய *
 நம் மாதவனார் வதனத்தமுதுண்ணும் *
 வலம்புரி போல் **
 வாதுகளால் அழியா மறை *
 மெளலியின் வான் பொருளே *
 ஓதிய பஞ்சராத்திரம் உகவாரை *
 ஒழுக்குவமே || 43 ||

பூ அலரும் திரு உந்திப் புனிதன் வையம் *
 பொன் அடியால் அளந்திருவர் போற்ற நின்ற *
 நா அலரும் கலைகள் எல்லாம் தன்னை நாட *
 நாடாத நல் நிதியா நணுகு நாதன் **
 கோவலனாய் நிரை அளித்த நிறை போல் வேதம் *
 கோவாகக் கோமானாய் அதன் பால் சேர்த்துக் *
 காவல் இது நல் உயிருக்கென்று காட்டும் *
 கார்த்தயுகக் கதி கண்டோம் கரை கண்டோமே || 44 ||

நமக்கார் துணை என *
 நாம் என்றருள் தரும் நாரணனார் *
 உமக்காறிவை என்றடி இணை காட்ட *
 உணர்ந்தடையும் **
 எமக்கோர் பரம் இனி இல்லாது *
 இரு வினை மாற்றுதலில் *
 தமக்கே பரம் என்று *
 தாம் முயலும் தரம் சாற்றுவமே || 45 ||

பலத்தில் ஒரு துவக்கற்ற பதவி காட்டிப் *
 பல் உயிரும் தடுமாறப் பண்ணுகின்ற *
 கலித்திரளின் கடும் கழுதைக் கத்து மாற்றிக் *
 கண் உடையார் கண்டிரைத்த கதியைச் சொன்னோம் **
 வலத்திலகு மறு ஒன்றால் மறு ஒன்றில்லா *
 மா மணியாய் மலர் மாதர் ஒளியாம் அந்நல் *
 நலத்தில் ஒரு நிகர் இல்லா நாதன் பாதம் *
 நல் வழியாம் அல்வழக்கார் நடத்துவாரே || 46 ||

எல்லார்க்கும் எளிதான ஏற்றத்தாலும் *
 இனி உரைக்கை மிகையான இரக்கத்தாலும் *
 சொல் ஆர்க்கும் அளவாலும் அமைதலாலும் *
 துணிவரிதாய்த் துணை துறக்கும் சுகரத்தாலும் **
 கல்லார்க்கும் கற்றார் சொல் கவர்தலாலும் *
 கண்ணன் உரை முடி சூடி முடித்தலாலும் *
 நல்லார்க்கும் தீயார்க்கும் இதுவே நன்றாம் *
 நாரணற்கே அடைக்கலமாய் நணுகுவீரே || 47 ||

பண்டை மறைக்குப் *
 பகை என நின்ற பரமதங்கள் *
 கொண்டவர் கொள்ளும் *
 பயன் ஒன்றிலதெனும் கூர் மதியால் *
 வண் துவரைக்கரசான *
 நம் மாயனை வான் உலகில் *
 கண்டு களிப்பதெனும் *
 காதல் ஒன்றைக் கருதுவமே || 48 ||

கலந்திகழும் போகங்கள் கண்டு வெள்கிக் *
 காரியமும் காரணமும் கடந்து நாம் போய்க் *
 குலந்திகழும் குருக்கள் அடி சூடி மன்னும் *
 குற்றேவல் அடியவர் தம் குழாங்கள் கூடி **
 வலம் திகழும் திருமகளும் மற்றிடத்தே *
 மன்னிய மண் மகளாரும் நீளையாரும் *
 நலந் திகழ வீற்றிருந்த நாதன் பாதம் *
 நமக்கிதுவே முடியென்ன நண்ணினோமே || 49 ||

மானங்கள் இன்றி வகுத்துரைக்கின்ற *
 மதங்கள் எல்லாம் *
 தானங்கள் அன்று *
 தரும நெறிக்கென்று சாற்றிய பின் **
 வானம் கவர்ந்து *
 மறை முடி சூடிய மா தவத்தோர் *
 ஞானங்கள் ஒன்ற நடக்கின்ற *
 நல் வழி நாடுவமே || 50 ||

தன் அடிக் கீழ் உலகேழையும் வைத்த *
 தனித் திருமால் *
 பொன் அடிக் கேற்கின்ற *
 புண்ணியர் கேண்மின் புகல் அறிவார் **
 முன் அடி பார்த்து முயலுதலால் *
 அவர் சாயை எனப் *
 பின் அடி பார்த்து நடந்து *
 பெரும் பதம் ஏறுவமே || 51 ||

வையம் எலாம் இருள் நீக்கு மணி விளக்காய் *
 மன்னிய நான்மறை மௌலி மதியே கொண்டு *
 மெய் அலது விளம்பாத வியாசன் காட்டும் *
 விலக்கில்லா நல் வழியே விரைந்து செல்வீர் **
 ஐயம் அற அறு சமயக் குறும்பறுத்தோம் *
 அணி அரங்கர் அடியவர்க்கே அடிமை செய்தோம் *
 மைய கடல் வட்டத்துள் மற்றும் தோற்றும் *
 வாதியர் தம் வாய்ப் பகட்டை மாற்றினோமே || 52 ||

‡ கோதவம் ஒன்றில்லாத தகவே கொண்ட *
 கொண்டல் என வந்துலகில் ஐவர்க்கன்றோர் *
 தூதுவனாய் ஒரு கோடி மறைகள் எல்லாம் *
 தொடர்ந்தோடத் தனி ஓடித் துயரம் தீர்த்த **
 மாதவனார் வட கொங்கில் வானி ஆற்றின் *
 வண்ணிகை நன்னடம் கண்டு மகிழ்ந்து வாழும் போது *
 இவை நாம் பொன் அயிந்தை நகரில் முன்னாள் *
 புணராத பரமதப் போர் பூரித்தோமே || 53 ||

‡ திகிரி மழு உயர் குந்தம் தண்டங்குசம் பொறி *
 சிதறு சதமுக அங்கி வாள் வேல் அமர்ந்ததும் *
 தெழி பணில சிலை கண்ணி சீரங்க செவ்விடி *
 செழிய கதை முசலம் திகுலம் திகழ்ந்ததும் *
 அகில உலகுகள் கண்டையாய் ஓர் அலங்கலில் *
 அடைய அடைவில் இலங்க ஆசின்றி நின்றதும் *
 அடியும் அருகணையும் அரவாம் என்ன நின்று *
 அடி அடையும் அடியரை அன்பினால் அஞ்சல் என்பதும் **
 மகிழும் அமரர் கணங்கள் வானம் கவர்ந்திட *
 மலியும் அசுரர் புணர்த்த மாயம் துரந்ததும் *
 வளரும் அணி மணி மின்ன வான் அந்தி கொண்டிட *
 மறை முறை முறை வணங்க மாறின்றி வென்றதும் *
 சிகி இரவி மதியம் உமிழ் தேசுந்த எண் திசைத் *
 திணி மருள் செக உகந்து சேமங்கள் செய்ததும் *
 திகழ் அரவணை அரங்கர் தேசென்ன மன்னிய *
 திரி சுதரிசனர் செய்ய ஈர் எண் புயங்களே || 54 ||

அடிவரவு — எண்தள விடு போம் சித்தும் முத்தின்நாக்கியல் தீவகை வேலை
 சிறைநிலை வெறியார் மிண்டு -மிண்டு கண்டது கண்டதனால் காணாது
 மானமிலை முற்றும் உள பொருள் நிலை காண்கின்ற கும்பிடு -கும்பிடு
 வேதம் பிரிவு சோதனை சொன்னார் ஏகாந்திகம் ஒன்றென சாயா கலகம்
 கண்டதலாதன் ஆகம -ஆகமகோதம நான்மறை ஈசனும் கனைகடல் முக்குணம்
 ஈசனிலன் தாவி காரணனாய் சாது மாதவனே கந்த யாதும் பூவலரும்
 நமக்கார் பலம் எல்லார்க்கும் பண்டை கலந்து மானங்கள் தன்னடி -தன்னடி
 வையம் கோதவம் திகிரி வாழி

பரமதபங்கம் முற்றிற்று

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

sunder kidāmbi
 prapatti dot com